

بررسی فرهنگ صلح و کارکرد همدلانه زبان در اشعار سهراب سپهری

مجید، بهره ورا^۱، آزاده محمدیه^۲

۱-دانشیار دانشگاه سراسری یاسوج

۲-فارغ التحصیل کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سراسری یاسوج

چکیده

معنای رایج صلح در ذهن عموم، مفهومی ضد جنگ و خشونت است. در حالیکه که گستره مفهوم صلح به قدری گسترده است که می تواند در جای جای زندگی روزمره انسان از آن برای ایجاد امنیت، آرامش و بهبود کیفیت زندگی بهره برد. ادبیات دریچه ای ست به ذهن و ضمیر انسانهایی که ذهنی خلاق و جانی دقیق و حساس نسبت به دغدغه ها و مسائل زندگی دارند و توانایی نگرستن از زوایایی متفاوت از زاویه دید عموم را دارند. پس می تواند بسیاری از گره های علوم انسانی را بگشاید. سهراب سپهری نیز شاعری ست که قوه ادراک او بسیار دقیق و حساس است و به خوبی عمیق ترین احساسات بشری را درک می کند. در این مقاله سعی کرده ایم ابتدا مبانی بنیادین صلح را در اشعار سپهری واکاوی کنیم و سپس مفاهیم جدیدی را برای کمک به فرهنگ صلح و صلح پژوهان ارائه دهیم. و در انتها مختصری به کارکرد همدلانه زبان در اشعار او پردازیم.

واژه های کلیدی: صلح، سهراب سپهری، ادبیات، فرهنگ